

Трибуна Хлібороба

Видається з 5 березня 1932 року

№ 29 (9292) СУБОТА, 15 ЛИПНЯ 2017 РОКУ

ЗАВТРА – ДЕНЬ БУХГАЛТЕРА

Управління Державної казначейської служби України у районі щиро вітає всіх бухгалтерів бюджетної сфери з професійним святом — Днем бухгалтера!

Завдяки вашій високій професійності, ретельності, наполегливості та відданості своїй справі забезпечується належна робота кожної бюджетної установи. Щастя вам і добра! Нехай ваша робота ніколи не буде обтяжливим обов'язком, а лише приємною місією. Будьте зразковими клієнтами в на-

шому казначейському обслуговуванні і ми разом будемо формувати фінансову безпеку держави та забезпечувати її функціонування на високому фаховому рівні. Щиро зичимо міцного здоров'я, благополуччя, взаєморозуміння і затишку кожній родині, впевненості в завтрашньому дні, миру в наших серцях та в Україні.

З повагою Валентина МАЙСТРЕНКО,
заступник начальника районного управління.

Виконком, депутатський актив, колектив апарату селищної ради щиро здоровлять свою ювілярку, депутата, секретаря селищної ради **Тетяну Вікторівну МИХАЙЛЮК**. Ніякі роки не владні над прекрасною жінкою! А наша ювілярка саме така — чудова, добра, щира, Жінка з великої літери і з такої ж літери Спеціаліст. Ми Вами захоплюємось, шани й поваги Вам від людей. Хай квітує доля у роках прекрасних і життя приносить радість і любов, миру і здоров'я, злагоди і щастя. Многая Вам літа знов, і знов, і знов!

ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

ЖНИВА ІЩЕ НЕ РОЗПОЧАЛИСЬ

Зазвичай у нашому регіоні жнива розпочинаються до релігійного свята Петра і Павла. Наприклад, торік 12 липня у ТОВ «Красноколядинське» вже намолотили понад 600 тонн озимої пшениці. Негода не дозволяє хліборобам вийти в поле. До збирання належить 10 228 га ранніх зернових. Із них пшениці озимої — 9 107 га, жита — 393, пше-

ниці ярої — 206, ячменю — 121, вівса — 130 га. Всі ці зернові культури, крім озимої пшениці, яку вирощують у всіх господарствах, вирощують лише у ТОВ «Горизонт» та «Агромат» (директор Ігор Марченко). Горох на 271 га — у ТОВ «Красноколядинське».

Працюватиме на жнивах 30 комбайнів. Навантаження на комбайн — 341 га.

ВИРУЄ СТИХІЯ

Талалаївщина вже кілька тижнів потерпає від наслідків негоди, остання вирувала ввечері 12 липня. Від страшної зливи, вітру та граду постраждали Стара Талалаївка, Чернецьке, Співакове, Березівка, Корінецьке. Ці села були знеструмлені і енергетики протягом доби

працювали над відновленням електропостачання. Жителі цих сіл говорять, що такого гігантського граду за своє життя вони не пам'ятають. Вітер та град масово знищив посіви городини, картоплі, кукурудзи. Пошкоджені дахи житлових будинків та господарських будівель.

ПРО СКЛИКАННЯ СЕСІЇ

Відповідно до статей 46, 47, 55 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та Регламенту Талалаївської районної ради сьомого скликання:

1. Скликати п'ятнадцяту сесію районної ради сьомого скликання.
2. Головам постійних комісій до пленарного засідання скликати та провести засідання постійних комісій.
3. Засідання президії районної ради провести **25 липня 2017 року** о 9:30 годині в кабінеті голови районної ради.
4. Пленарне засідання п'ятнадцятої сесії районної ради провести **25 липня**

2017 року о 10:00 годині в залі засідань районної ради з орієнтовним порядком денним:

- Про звіт про виконання районного бюджету за 6 місяців 2017 року;
 - Про внесення змін до рішення одинадцятої сесії районної ради 7 скликання від 26 грудня 2016 року «Про районний бюджет на 2017 рік»;
 - Про Програму сприяння розвитку інститутів громадянського суспільства Талалаївського району на 2017–2020 роки;
 - Інші питання.
- Голова районної ради Ю. В. ДЗЮБАН.**

СЬОГОДНІ в селищній раді шампанське, квіти і сльози — сьогодні в раді ювілей. У них і в тостах, здравцях «многая літа» і «щастя-здоров'я» безнадійно тоне секретар Тетяна Вікторівна Михайлюк. А телефони не вмовкають: «Таню, з ювілеєм!» — це друзі. «Тетяно Вікторівно, вітаємо з датою!» — не забули колеги-секретарі і депутати, члени виконкому. «Танюшо, будь щаслива!» — як же без голосу рідних. «Мамочко, бабусю, ти у нас найкраща!» — діти і внученята.

І ніхто, чуєте, ніхто й словечком не обмовився скільки ж. У красивій жінки про вік не питають — їй рівно стільки, на скільки вона виглядає. А виглядає Таня, Тетяна Вікторівна на стільки, що за такою нею, як писав поет, «гайнув би на край світу через П'ятихатки».

Там, у П'ятихатках, корені її, там мама й тато, там дитинство виростало в шкільну юність, а юність неспівимим дівчачим шукала свою стежку у світі за батьківським по-

У КРАСИВИХ ЖІНОК ПРО ВІК НЕ ПИТАЮТЬ

женерного вишу юність і незчулася, як зародила першими ягідками принадливої молодості. І вже вона, молодість, тихою колісковою присипляла свого первістка і втаємниченим грудним голосом материнства жибоніла другому секретарю, якій, бува, сплачує комунальні платежі. Старенький крок ступити — уже світ синочку: «Мама тебе любить». Яке то щастя!

Вона, дитя міста, приїхала в село. Розумниця, студентка, комсомолка і красуня кавказькою полонянкою не стала, а стала «полонянкою» чернецькою. І так, мабуть, Богу було угодно, що перший чернецький запис у трудовій книжці (секретар сільради) визначив долю всього її життя. І хоч потім вже у Талалаївці була робота у відділі освіти і начальником виробничо-технічного відділу БУ-822 «Київшляхбуд» (згодився її інститутський фах), все повернулось на круги своя. 1998-й — рік місцевих виборів і вона знову в раді, тепер уже в селищній, і як депутат, і як секретар.

З того часу багато чого сплило за водою. Знайшли свою стежку сини і вже порадували її внученятами.

Змінювалися голови, а вона вже шосте скликання поспіль у депутатах і секретарях. Наче й не на виду її робота, але при тямущому секретарі і голова на видноті, він без неї, як без рук. Та й громада довіряє. Ось сьогодні телефонують, вітають. «Спасибі тобі, дочко, що ти така є». Це бабуся з її виборчого округу, якій, бува, сплачує комунальні платежі. Старенький крок ступити — уже світ синочку: «Мама тебе любить». Яке то щастя!

Ії доброти, тепла, її людяності на півсвіту вистачить. З близького Харкового і далекої Тюмені, де її діти й онуки живуть, дзвонять усі сьогодні. Мамо, бабусю, Танюшо, Таню, Тетяно Вікторівно, дорога ти наша! А в неї слова у горлі застряють і сльози котяться-котяться. Витирає їх, витирає, а вони не витираються. Вона до серця «т-ш-ш, чого ти, дурненьке?», а воно не слухається, з грудей рветься.

Таню, Тетяно Вікторівно, хай котяться, хай рветься — то так треба! І хай телефони не вмовкають — значить ви потрібні людям, значить ви правильно живете. І хай іскриться і піниться в келихах шампанське. За прекрасну жінку, за ювілей! А скільки? А не скажу! У красивих про вік не питають...

О. ЛІПІН.

На фото: секретар селищної ради **Тетяна Вікторівна МИХАЙЛЮК**.

МАЙДАНЧИК У ЛІСНИЦТВІ

ЩЕ ОДИН майданчик селищна рада придбала для малечі. Минулого понеділка працівники ВУЖКГ встановили його на території подвір'я Талалаївського лісництва. Як розповідає селищний голова **Юрій Величко**, жителі району цегельного зверталися із проханням придбати майданчик для місцевих дітей. Саме тут, на подвір'ї лісництва, вони зможуть безпечно розважатися. Коштує таке задоволення 22 тисячі гривень.

На фото: селищний голова **Юрій ВЕЛИЧКО**, начальник ВУЖКГ **Олександр КОБИШ** із працівниками підприємства **Миколою СЕРГІЄНКОМ** і **Євгеном ЗАХАРІЄМ**, які щойно встановили майданчик.

БЛАГОУСТРІЙ

ПОГОДА

	Неділя 16.07		Понеділок 17.07		Вівторок 18.07		Середа 19.07		Четвер 20.07		П'ятниця 21.07		Субота 22.07	
Хмарність, опади														
Температура повітря, °C	+12	+21	+12	+23	+12	+25	+16	+25	+15	+24	+15	+24	+14	+25
Фаза Місяця														
	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Новий Місяць	Новий Місяць

За даними <http://sinoptik.ua>

До відома жителів Красноколядинської та Корінецької сільрад

ТОВ «Красноколядинське» та ТОВ «Україна» повідомляють, що з 15 липня господарства починають обробіток соняшнику отрутохімікатами. Будь ласка, дотримуйтеся правил безпеки.

ПРИЙМАТИМУТЬ ЛІКАРІ З ОБЛАСТІ

20 ЛИПНЯ планово-консультативну допомогу населенню району у поліклініці районної лікарні надаватимуть спеціалісти обласної лікарні. Всі бажаючі зможуть отримати консультації ендокринолога, невропатолога, отоларинголога, ревматолога, хірурга, гастроентеролога, пульмонолога. Прийом та консультації безплатні.

Адміністрація ЦРЛ.

НАШІ ЗЕМЛЯКИ

ХТОЗНА звідки це і чому так повелося, але в їхній колісній великій родині всі його чомусь називають Славою, Славиком. А він же не В'ячеслав, а Влад, Владислав. Так і в метриках самі ж батько-мати записали. Та спробуй, було, Ганну Дмитрівну переконати! Хай у метриках, як у метриках, а їй — Славочка! Ніхто й не сперечався: Славик — так Славик. І носить він це домашнє ім'я й по сьогодні. І треба сказати, воно йому із самісінького малечку личило, бо там, де Славик ступав — там і добра слава за ним або й поперед нього йшла. Вчитель учителів Іван Іванович Бурка недавно похвалився, що Славик обіцяв скоро провідати рідні місця і зупиниться в нього (батьківська хата ще стоїть у Нинівому, проведе сумними очима, а на поріг чи й пустить, бо вже продана і перепродана, коли Ганна Дмитрівна подалася до сина в Харків доживати свою старість). «Ото вже набалакаємось, — каже, — нам є про що». На довгому вчительському віку таких, що залишили незгладимий слід в його душі і в історії школи, учнів та учнів було, але щоб, як Владислав Карпусь...

— Знаєш, яким він був?! Я йому спеціально задачку вишукаю, якій і сам не зразу

раду дам, а він ще складнішу просить. Світла голова, одержимий у навчанні! Він і на обласній олімпіаді з математики всіх підкорив — щоб талалаївський хлопець та перегравав фаворитів із Чернігова, Ніжина і Прилук і посів друге місце, нечувано! Його шкільна золота медаль справді на вагу золота — у Владислава не було слабких місць, однаково сильний з фізики і хімії, мови й літератури, історії й географії, а про математику й мови нема.

Сьогодні у великій Владиславів домашній бібліотеці на полицях мирно уживаються математичні теорії Софії Ковалевської, фізичні дослідження Івана Пулюя і томики поезій Марини Цвєтаєвої, Анни Ахматової, Бориса Пастернака. Висока математика і висока лірика! І не сперечаються, хто з них головніший — все любить їхній господар і читає, до

ЗАДАЧА ВІД УЧИТЕЛЯ

чого в той чи інший момент душа лежить. А головні на цих полицях книги власного авторства, в які все життя вкладає.

Та це сьогодні, а тоді, коли учитель і учень сиділи над задачкою і педагог не знав уже яку задачку дати вихованцеві, бо той «лускав» їх аж лушпиння від розв'язків летіло, наставник таки придумав: «А спробуй, голубчику, із цієї впоратися, задача життєва, з багатьма невідомими: як талановитому учневі стати відомим ученим? Розв'язок шукай сам».

Школа, друзі, коліска дитинства. Як багато води сплигло в Ромені з тих часів! Мудрий учитель знав, що говорив про долею уготовані його учневі наукові вершини. Висоту за висотою Владислав долав їх спокійно і впевнено. Шкільна медаль змінювалася вступними на відмінно іспитами до Харківської політехніки на машинобудівний факультет, Ленінська стипендія кращого студента вишу і відмінника впродовж усіх років навчання, диплом випускника з відзнакою, аспірантура — і там усе на п'ять, дисертація кандидата технічних наук, вчене звання доцента. Було вивертись на деньок-другий із своєї науки, дядько Полікарп, гляди, й подікається: «Скільки ти іще вчитимешся?» «Та поки, дядю, не

набридне». А тьотя Галя, Ганна Дмитрівна, коли родичі або сусіди спитаються як там її Слава, скромно, але з гордістю в очах скаже: «Красний диплом получив» або «Кандидатом наук став і замдекана працюю». А до диплому і до кандидатства були студзагони, і якщо влітку більшість студентів їхали під крило тата-мами, Владислав «годував комарів» то на лісоповалі в Тюменській області, то на БАМі чи «смажився» під гарячим цілинним сонцем. Як і там канікули! Завчасно відомий маршрут: інститутська аудиторія, палатка на будмайданчику на все літо і знову лекції, заліки, екзамен. Або у складі студентської делегації до Великої Британії чи керівником виробничої практики студентів у Німеччині й Угорщині.

У ті короткі години в домашньому затиш-

ку він обов'язково йшов на кладовище до тата Євгена Павловича і брата Юри. Їм було про що поговорити і помовчати. Юра на два роки молодший, прикордонник, загинув на Памірі при виконанні службових обов'язків, а їх тато, інвалід війни, пропрацювавши секретарем сільради, в районній газеті, завідувачем райсоцзабезом, рано, у свої 30 літ, змушений був вийти на пенсію і так же рано залишив удовою Ганну Дмитрівну. Кому-кому, а їй випало, не доведи Господи, горя того... І роботу ніхто не відміняв — зоотехнік у колгоспі, і вдома сама собі женьця і сама собі швець. «Та чи ти, Ганно, семижильна, передихни, бо впадеш од роботи», — казали люди, а вона тільки одмахнеться і за своє. Одержима! Ось воно від кого у Владислава.

Він же на кандидаті наук і доценті не зупинився. Наука не терпить ледачих і, врешті, якщо не хочеш випасти з обійми, — вчися. Навіть, якщо тобі за сорок. Знову за парту: докторантура, недоспані ночі над дисертацією, її захист, звичайно ж на відмінно (хто б сумнівався!), ступінь доктора технічних наук і вчене звання професора, цікава робота на рідній кафедрі технології машинобудування та металорізальних верстатів. І водночас підготовка наукових кадрів вищої кваліфіка-

ції — з-під наставницької руки Владислава Євгеновича вже вийшло 5 кандидатів наук, і водночас науково-видавнича діяльність — видав 2 навчальних посібників з грифом Міністерства України та 3 монографії, понад 300 наукових праць, винаходи, патенти, в американському видавництві Wiley прийнята до друку монографія авторства трьох науковців, у т. ч. й В. Карпуся, Modular Ficturas: Analysis and Optimization. На початку 2000-х біографія нашого земляка зробила крутий поворот і тісно переплелася з військом — Владислава Євгеновича запросили на роботу в Національну академію Національної гвардії України професором кафедри інженерної механіки, не полишаючи за сумісництвом професорської посади в ХПІ. Як працюється на новому поприщі? Все, як завжди, на відмінно. За просто так Почесною грамотою командувача внутрішніми військами МВС України і подібними високими відзнаками не нагороджують.

Дивиться батьківська хата сумними вікнами на Нинівський шлях, когось виглядає. Коли в сні, коли наяву торкнеться Владислав серцем рідного обійстя, пройде до могил, де вікують хрести. Йому є сюди до кого їхати. Чекають батько і брат, поговорять-помовчать, вклоняться їхній пам'яті. Є живі споріднені душі родичів, де він завжди бажаний гість. І є Іван Іванович Бурка, вчитель учителів, який жде, що ось приїде Славик і вони тоді наговоряться. Так і буде, бо «...разве сердце позабудет того, кто хочет нам добра, того, кто нас выводит в люди, кто нас выводит в мастера». Владислав Євгенович розкаже, що тепер з висоти прожитих літ, коли повернуло за другу половину сьомого десятиліття, і з висоти викладацької діяльності добре розуміє наскільки високим був професійний рівень педколективу школи, що на все життя глибоко запали в душу перша вчителька Т. Л. Браташевська, Є. П. Кузьменко, В. Х. Шишко і він, Іван Іванович. І ще похвалиться, що ту останню його задачку давно розв'язав.

Михайло ОНИЩЕНКО.

На фото: наш земляк, відомий в Україні вчений у галузі машинобудування, доктор технічних наук, професор Владислав Євгенович КАРПУСЬ.

СБУ ПОВІДОМЛЯЄ

ПОПЕРЕДИЛИ КОНТРАБАНДУ

Спробу контрабандного вивезення за кордон культурних цінностей часів Київської Русі попередила на Чернігівщині Служба безпеки України спільно з прокуратурою. Місцевий мешканець — «чорний археолог» — під час незаконних пошукових робіт знайшов скарб старовинних прикрас із золота та срібла. Він намагався продати їх ділкам, які займаються незаконним перепродажем історико-культурних цінностей за кордон. Проте оперативники спецслужби запобігли такій спробі. Старовинні прикраси вилучено та передано на експертизу для встановлення їх історичної та культурної цінності. Відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 201 Кримінального кодексу України. Триває розслідування.

ЗАТРИМАЛИ НА ХАБАРІ

Співробітники Служби безпеки України під процесуальним керівництвом прокуратури викрили на хабарі начальника одного з управлінь обласної поліції та керівника одного з райвідділень. Правоохоронці встановили, що зловмисники організували механізм отримання хабарів від керівників низки комунальних підприємств лісової галузі за безперешкодного транспортування лісоматеріалів та спецтехніки дорогами області. У випадку відмови сплачувати «данину», поліцейські безпідставно вилучали транспорт та втручалися у господарську діяльність лісгоспів. Гроші та продукцію хабарники отримували через посередників. Оперативники спецслужби задокументували отримання посередником в інтересах двох поліцейських партії лісопродукції вартістю майже п'ятдесят тисяч гривень. Співробітники СБ України затримали начальника управління у Чернігові, а керівника відділення — в одному з районних центрів. Відкрито кримінальне провадження за ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України. Триває розслідування.

ЛІКВІДУВАЛИ КАНАЛ ПОСТАЧАННЯ ПСИХОТРОПІВ

Співробітники Служби безпеки України спільно з прокуратурою та оперативними працівниками Мєнської виправної колонії викрили механізм постачання психотропних речовин до установи. Правоохоронці встановили, що один з медичних працівників колонії, маючи безперешкодний доступ до засуджених, систематично приносив на режимну територію психотропи та реалізовував їх ув'язненим. Зловмисник замовляв наркотики в інших регіонах України та отримував їх у поштових відправленнях. Співробітники СБУ затримали працівника виправної установи під час спроби пронести серед особистих речей близько сімдесяти міліграмів психотропної речовини первітину.

Відкрито кримінальне провадження за ч. 2 ст. 307 Кримінального кодексу України. Вирішується питання щодо оголошення затриманому про підозру у скоєнні злочину. Тривають невідкладні оперативно-слідчі дії.

Прес-група Управління СБ України в області.

18 ЛИПНЯ пролітає 25 срібних літ з того часу, як **Олександр Михайлович і Людмила Віталіївна КОЗЛИ** із Старої Талалаївки стали на весільний рушник. Хочемо привітати наших дорогих, прекрасних батьків від щирого серця їх дітей. Уже чверть століття! А нібито тільки на весіллі кричали вам солодке «Гірко!» І ось сріблястим сімейна дата, а там непомітно дійде і до злата... Бажаємо щастя, здоров'я і вдачі, нехай буде спокійним життя світле ваше. Затишок і достаток долю прикрашають, закоханості ваші серця не позбавляють.

А 20 липня **Людмили Віталіївни КОЗЕЛ** виповнюється 45 років. Хочемо привітати жінку прекрасної душі і серця, нашу дорогу маму і чудового педагога. З ювілеєм, матусю рідна! Ти прекрасна в свої сорок п'ять. Ми бажаємо, щоб смутку Ти не знала, щоби роки всі поверталися Твої назад. Хай добрий ангел береже повік вогонь зорі, що долею зоветься, життя, неначе виштий рушник, багрянцем калиновим усміхнеться. Щоб сонце і люди Тобі усміхались, щоб мрії рожеві й надії збувалися, щоб доля вела чарівними стежками, а Ти довгий вік жила в щасті із нами!

З повагою син ДМИТРО і дочка НАТАЛІЯ.

ВІТАЄМО із днем народження одну із жінок, яка у своїй поштарській сумці несе в кожний дім якусь вість. А всі ми хочемо, щоб вісті були лише добрими. Отож натхнення у праці бажаємо листиноші **Ларисі Анатоліївни КОЛЕСНИК** із Новоселівки.

Хай здоров'я, радість і достаток сиплються, немов вишневі цвіт. Хай малює доля з буднів свято і дарує

Вам багато літ!

КОЛЕКТИВ редакції районної газети «ТХ».

КОЛИ він заходить до редакції, навіть похмурої днини стає світло і сонячно в кабінетах, тепле слово, добра посмішка, дотепний жарт зіграють і завжди після спілкування хочеться бачити його знову і знову. Цій людині притаманне таке чудове вміння створювати довкілля себе атмосферу, коли просто хочеться жити. Такий наш **Петро Федорович ДУПА** — добрий друг редакції, мудра людина, з великим життєвим досвідом

і глибоким творчим началом. У дні петропавлівських свят у нього день народження. Сива зозуля не скупились рахувати його літа, хай її голос не вмовкає і стає щоразу дзвінішим. Бажаємо Вам, **Петре Федоровичу**, миру і світлої долі, запалу, енергії, сили доволі. Творчого вогнику, віри й наснаги, щедрих серця, людської поваги. На довгих стежках Вашої ниви будьте завжди й здорові й щасливі! І знайте: ми Вам завжди раді!

КОЛЕКТИВ РЕДАКЦІЇ.

У ДЕНЬ Святих Петра і Павла відзначив свій 75-річний ювілей **Петро Якович КОБЗИСТИЙ**. Шлемо Вам щирі вітання і побажання! Тату рідний, любий наш дідуся! Ви в нас є — і милий нам цей світ! Хай Вам смутку не спада на душу у калейдоскопі Ваших літ. Хай Вам доля шле добро і щастя, міцне здоров'я, море благ земних. А щедрі дні, мов рушники квітчасті, нехай ще довго стеляться до ні!

З любов'ю і повагою ДІТИ, ВНУКИ.

С ЮБІЛЕЕМ, дорога жено, мати двох дітей, бабушка **Надежда Александровна ШТЫМ!** Сегодня мы в Твой юбилей от всей души все поздравляем, здоровья, счастья, светлых дней и вечной бодрости желаем. Улыбнись веселей — это Твой юбилей! Мы целуем Тебя, обнимаем, много радостных дней и спокойных ночей, долгой жизни, здоровья желаем! Пусть юбилей лучами брызнет, как на расвете лет, чтоб до конца, до края жизни оставит людям яркий свет. Пусть этот день морщинок не прибавит, а

старые загладит и сотрет. Здоровье укрепит, от горестей избавит и радость в дом еще надолго принесет.

Муж АНАТОЛИЙ, діти ТАТЬЯНА і ЮРИЙ, внук СЕРЕЖКА.

СЕРДЕЧНІ вітання шлемо сьогоднішній нашій колезі **Ніні Миколаївни ТОПЧИЙ** з нагоди її 70-літнього ювілею. Бажаємо Вам, шановна, світлої радості й сили, ласкавої долі, добра і тепла, щоб ласку Вам слало небесне світло, здоров'ям наповнила рідна земля. Прийшла до Вас ця світла дата в каліновім намисті літ, слова найкращі хочем передати, низький і щирий шлем привіт!

Колишні працівники підприємства громадського харчування О. В. ОБЧАРЕНКО, Н. П. НОВІКОВА, К. І. СТОРЧАК, Н. М. МАНЬ, Г. І. СВИРГУН.

19 ЛИПНЯ 65-річний ювілей відзначатиме дорога і шанована нами **Софія Михайлівна САГЛАЙ** із Болотниці. Ми щиро ювілярку вітаємо, здоров'я міцного

та всіляких життєвих гараздів бажаємо. В небесній просторі, де світяться зорі, де місяць серпанком пливе, хай Матір Господня зі своїм Синочком щастя земне Вам несе. Хай легко працюється, гарно живеться, все вміється, можеється і удається. Здоров'я міцного, щастя без краю, усього найкращого ми Вам бажаємо. Все, що бажаєте, в хаті щоб мали, лиш миру та злагоди в житті зазнали.

Катерина МУСІЄНКО, Валентина ШЕВЧЕНКО, Анна ПАНАСЕНКО, Марія ДЕМ'ЯНЧУК, Ольга МАКАРЕНКО.

СЬОГОДНІ своє 60-річчя святкує наш дорогий чоловік і брат **Омельян Омелянович ПІФКО** із Слобідки. Наші найщиріші Тобі вітання і побажання міцного здоров'я. Журавлиним ключем відлітають літа, сивина посріблила вже скроні. Тільки в серці Твоїм та ж струна золота, те ж тепло незгасиме в долонях. Хай калиновий куш зацвіте у дворі, солов'ї защебечуть грайливо. Хай довго ще сяє Тобі сонце вгорі і життя буде щедро щасливим.

З повагою ДРУЖИНА і брат ІВАН із сім'єю зі Львова, ДРУЗІ.

13 ЛИПНЯ вкріпилися золотом літа моєї коханої дружини **Людмили Петрівни СОКОЛ** із Красного Колядина. Хай сонечко світить із ясного неба, бажаю усього, чого тільки треба. Хай доля дарує довгого віку, добре здоров'я і щастя без ліку. Хай душу Твою обминають тривоги, цвітом і рясом проляжуть дороги. Щоб серце Твоє зіграло тепло, щоб завжди в душі панувало добро. Краси і наснаги, здоров'я без ліку і довгого-довго щедрого віку.

ЧОЛОВІК.

СЛОВО ПРО КОЛЕГУ

ПОКЛИКАННЯ – ЦЕ НА ВСЕ ЖИТТЯ

Любов до дітей, бажання виховувати у них особистість із юних літ стало покликанням для Надії Олександрівни Штим. Все своє трудове життя відтоді, як стала жити у нашому селищі, вона працювала вихователем нашого селищного дитсадка «Сонечко». День у день, довгі роки. Маленькі діти виростили і в кожному сердечку залишався спогад про неї.

У мене він особливий. Своє дитинство я згадую як чарівну казку, де я, маленька дівчинка, відкриваю велику, кольорову, з гарними малюнками книжку. Поруч моя перша вихователька Надія Олександрівна розповідає

про те, якого кольору небо, сонце, травичка, намагається почути мою думку про те, річка на малюночку велика чи маленька? Моя перша вихователька відкрила для мене таємничий світ пізнання в книгах, ілюстраціях, навчила мене любити навколишній світ, поважати старших. І дотепер пам'ятаю, як пахло друкованою фарбою, коли розглядала книжечки, та як пахло олівцями, коли я з хвилюванням почала розфарбувати першу розмальовку під керівництвом моєї першої виховательки, як вчила дружити і вибирати товаришів. Саме Надія Олександрівна вказала мені шлях у мою

професію і я їй дуже вдячна за це. У нас із нею спільне кредо: **«Я пишу свою професію, бо робота вихователя стала для мене покликанням. Це не просто професія, а стан моєї душі».**

Кожна дитина — особливий світ, і пізнати його може той, хто вміє разом із малюком розділити його прикраси і тривоги, радощі і успіхи. Дитина завжди має відчувати тепло сильної руки, чути биття серця близької людини, яка завжди поруч, завжди допоможе, все пояснить, зрозуміє. Такою людиною є Надія Олександрівна. Сьогодні Надія Олександрівна

— ветеран дошкілля на заслуженому відпочинку, але її часто згадують у колективі, бо люблять і поважають. У свій поважний ювілей прийміть від нас, шановна Надія Олександрівна, найщиріші привітання і побажання. Щоб Ваші очі завжди сяяли в усмішці і ніколи не згасав палкий вогник Вашого серця, яке багато років дарувало тепло і ніжність найкращому створінню на землі, ім'я якого ДИТИНА! Здоров'я Вам, довгих років життя і теплої та затишної старості поруч з найдорожчими людьми.

Світлана ВЕРХОГЛЯД,
завідуюча ДНЗ «Сонечко»,
колектив дитсадка.

щастя завжди молодіє!

Син ЕДУАРД з родинною.

13 ЛИПНЯ святкувала 50-річчя наша дорога бабуся **Людмила Петрівна СОКОЛ**. Вітаємо Вас щиро і сердечно, хай радість триває в душі безкінечно. Бажаємо, щоб Ви були щасливі, щоб мрії здійснили і плани змінили. Хай легко вдаються Вам будь-які справи, нехай будуть зустрічі теплі й цікаві. Хай сяє Вам сонце, даруючи ласку, нехай кожна мить буде схожа на казку. Щоб був успіх постійним, здоров'я — міцним, непохитним, надійним. Удача хай завжди Вам допомагає, Господь на все добре благословляє.

3 повагою онуки Аня і Саша ГОЛУБЕНКО.

МАМА.

ДЯКУЮ Богу, що є в мене найкраща сестричка Наталочка, **Наталія Василівна ЗОЛОТАРЕНКО**, з якою можна поділитися найпотаємнішим, порадитися і за будь-якої миті відчувати плече підтримки. Люба сестричко, вітаю Тебе з молодим ювілеєм. Цей для Тебе особливий — Твій день народження чудовий і ясний! Нехай він буде радісний, щасливий, як дощик теплий літній і ясний. Бажаю море щастя, море квітів і здійснення всіх заповітних мрій, бажаю миру в домі, миру в світі і завжди миру у душі Твоїй.

Сестра НАДІЯ і її сім'я.

НАЙТЕПЛІШІ вітання і побажання шлемо з нагоди 35-ліття дорогій сестрі **Наталії Василівні ЗОЛОТАРЕНКО** з Новоселівки. Хай пливе щасливо Твій життєвий човен і минає легко береги круті. І любові буде хай завжди він повен — то найголовніше у людським житті. Нехай в душі завжди горять іскринки радості й бажання, нехай не знає серце втрат, а тільки радість і кохання.

Брат КОЛЯ, сестра ЛЕСЯ, всі рідні.

ВІТАЄМО із 35-річчям нашого найдорожчого чоловіка і батька **Петра Борисовича ТОВКАЧА** із Талалаївки. Тебе, рідненький, раді привітати в святкові та буденні дні, бо Ти для нас — єдиний і кращого немає на землі. Тож нехай міцніше здоров'я Твоє буде, і в радості минають дні. Достатку, щастя, спокою від щирого серця бажаємо Тобі. Бажаємо здоров'я багато-багато, хай щастя і мир залишаються в хаті, хай горе обходить завжди стороною, а радість приходить і летиться рікою. Хай Бог береже Тебе, любий, весь час, та іншого щастя нам більше не треба, живи тільки, рідний, із нами і для нас.

3 любов'ю та повагою дружина СВІТЛАНА, дочка АНАСТАСІЙКА, син ВЛАДИСЛАВ.

ВЧОРА на поріг свого 30-річчя стала моя дорога хрещениця Люда — **Людмила Віталіївна ЛУЦЕНКО** з Талалаївки. Від щирого серця, від усієї душі бажаю щастя Тобі на віки. Нехай легенько знайдеш ті дверцята, де буде щастя на Тебе чекати. Де розуміють всі, де поважають, в скрутну хвилину де допомагають. Де негради просто снігом тануть, і сяють очі, а сумними не бувають. З ювілеєм, люба!

ХРЕЩЕНИЙ і його сім'я.

СВІТЛА НЕ БУДЕ З 9-ї до 16:30

17 липня — с. Липове, ТОВ «Горизонт», ферма.
18 липня — с. Березовиця, с. Петькове, с. Степанівське, с. Рябухи (села повністю, 9:00 – 17:30); с. Чернецьке, ТОВ «Обрій», тракторний табір.
19 липня — с. Довгалівка, с. Юрківці (села повністю), с. Болотниця, вул. Дружби.
20 липня — с. Стара Талалаївка (село повністю, 9:00 – 17:30).
21 липня — с. Довгалівка, пров. Клименків.
РАЙОН ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗРІЗ

І В ЛИПОВОМУ ЛІКУЮТЬ ЗУБИ

Липівська сільська рада вдячна за співпрацю і взаєморозуміння Талалаївській райдержадміністрації та адміністрації КЗ «Талалаївський районний центр первинної медико-санітарної допомоги», завдяки якій у приміщенні Липівського фельдшерсько-акушерського пункту з березня цього року по вівторках, п'ятницях та суботах проводить прийом молодий спеціаліст — лікар-стоматолог Євгеній Геннадійович Яценко. У свою чергу сільські депутати рішенням сесії виділили кошти з сільського бюджету в сумі 25 тисяч гривень на часткову оплату праці лікаря-стоматолога за основним місцем роботи.

На фото: сільський голова Михайло ПЕДЬКО спілкується із лікарем-стоматологом на його робочому місці.

ПРОБЛЕМА

ВІЗЬМІТЬ МАЙДАНЧИК НА БАЛАНС

Нещодавно жителів с. Понори порадувала чудова подія: на території Понорської ЗОШ І-ІІ ступенів був установлений дитячий майданчик, придбаний інвестором ТОВ «Понори» Н. А. Горбачевською. Мешканців села приємно зворушила така турбота про наших діток. Тож низький уклін вам, Наталіє Анатоліївну, міцного здоров'я зичимо, бажаємо успіхів у вашій справі, щоб ви ще не раз радували нас і наших діток такими подарунками.

У нас в селі чудова школа, в якій дітей навчають прекрасні вчителі. Діти мають безкоштовні повноцінні обіди. Цим ми також завдячуємо інвестору та керівництву ТОВ «Понори» в особі директора товариства Андрія Олександровича Іванова. І буде дуже прикро, якщо можновладці місцевого рівня шляхом підступних методів закриють таку школу. Безкоштовно харчувалися і найменші мешканці нашого села, які відвідують дитячий садочок «Казковий». Завдяки незрозумілим діям влади села дітлахи втратили можливість безкоштовно харчуватися.

Але ж не все так гладко на перший погляд. Тяжкий, тернистий шлях довелося пройти понірям, щоб дитячий майданчик радував дітлахів. І як не прикро, опірі чинили ті, хто повинен дбати про благоустрій села, а

саме — працівники сільської ради на чолі з головою. Ми довели, що ми сильні, що ми вміємо згуртуватися і вирішувати спірні питання, вміємо відстоювати свою точку зору. Ми дійсно громада. Нам довелося боротися за те, щоб сільський голова дав дозвіл на монтаж майданчика на території школи. Громаді довелося письмово звертатися до сільської голови з проханням надати дозвіл. Коли ж це не дало результату, то ми були змушені ініціювати зібрання селян. Немало нервів пішло на те, щоб такі добитися дозволу можновладців місцевого рівня на встановлення дитячого майданчика.

Майданчик встановили, але на балансі сільської ради він не числиться. А це означає, що справа зроблена тільки наполовину. Тож велике прохання до працівників сільської ради, голови, депутатів — доведіть справу до кінця. Будь ласка, знайдіть спільну мову з ТОВ «Понори», візьміть під свою опіку майданчик, подарований громаді. Чому зовсім чужі люди дбають про нас, а ви навпаки.

3 повагою жителі с. Понори С. В. ТЕРЕЩЕНКО, О. С. СИДОРЕНКО, В. М. ТЕРЕЩЕНКО, Ю. О. ГОЛУБ, О. М. ТРОЦЬ, Ю. В. КОРНІЄНКО, М. І. БІЛЕЦЬКИЙ, М. М. ФОРЕМСЬКИЙ. Всього 29 підписів.

Також до листа додані копії колективного звернення до сільської голови з проханням дати дозвіл на встановлення майданчика та протоколу зборів жителів села, на яких розглядалося питання щодо виділення місця для встановлення дитячого майданчика.

СПАСИБІ, ЩО ПРО НАС НЕ ЗАБУЛИ

причин тоді до мережі не підключили. Незручно було: поряд видно, як удень, а в нас, ніби в тунелі. Але керівництво селищної ради (Ю. Величко, Т.

Нам, людям, потрібно запам'ятати, що ми живемо в демократичній, правовій державі, влада в якій належить народу. Слід тільки навчитися використовувати таке право, дане нам Конституцією. Чиновники, які сидять в кабінетах, повинні рахуватися з нашою думкою, прислухатися до наших вимог і сприяти в тому, щоб задовольнити їх. Окреме побажання до депутатів поки що місцевого рівня, служіть людям, які вас обрали, і вирішуйте їх проблеми, а не прислуговуйте тим, що сидять у кабінетах. І головне, давайте всі залишатися людьми з великої літери, не продавайтеся за якісь там гроші та блага. Думайте своєю головою — тому, що збудуємо — там і жити будемо. Шановні односельчані, так давайте збудуємо таке суспільство, де б було що передати нашим дітям: збережемо школу, дитячий садочок, покращимо благоустрій села. Ми, громада, яка в силі все це зробити, незважаючи на перешкоди, які чинить влада. Тож збережемо здоровий глузд і самоповагу. За нами майбутнє.

3 повагою син ОЛЕКСІЙ, невістка ЯНА, внук РОСТИСЛАВ.

ЛЮБУ, найкращу у світі матусю **Людмилу Петрівну СОКОЛ** із Красного Колядина сердечно вітаємо із золотим ювілеєм. Щиро, рідненька, Тебе ми вітаємо, цілуємо міцно і обіймаємо. Бажаємо сонця, липневого цвіту, хай ранки Твої будуть сонцем зігріті. Нехай Тобі, рідна, у будні і свята лиш радісна вістка приходить до хати. Хай збудуться, мамо, всі добрі надії, а серце від

12 ЛИПНЯ відсвяткував 55-річний ювілей **Петро Сергійович ГУБАР**, житель с. Липове. Всю доброту, яка існує в світі, всю радість, що живе серед людей, найкращі всі, що до вподоби, квіти дарую я Тобі у цей святковий день. Нехай Господь завжди у поміч буде, а Мати Божа береже від зла. Бажаю я Тобі здоров'я, щастя й сили, радості земної і тепла.

3 любов'ю і повагою дружина ЛЮБА.

12 ЛИПНЯ святкував свій день народження **Петро Сергійович ГУБАР** з Липового. Тобі сьогодні, тату рідний, 55. Із вдячністю ми хочемо вітати Тебе за мудрість батьківських порад, за вміння всім завжди допомагати. За приклад чоловіка й сім'янина і за могутні руки золоті нехай Господь пошле благословення, нехай здоров'я й сил дарують всі святі.

Дочка АЛЛА, зять В'ЯЧЕСЛАВ, внуки ІЛЛЯ, ЄВГЕН, дочка ТЕТЯНА, зять САША.

ЦИМИ днями відсвяткувала свій золотий ювілей дорога і любляча матуся і бабуся **Людмила Петрівна СОКОЛ** із Красного Колядина. Ювілей різні, але одна з найкращих дат, Вам лише — 50. Щиро вітаємо Вас із святом урочистим, дякуємо Богу, що Ви є на землі. Хай над Вами небо буде чистим, радісно на серці, повно на столі. Хай стелиться життя розмаєм і хилить щастя повен цвіт, ми від душі бажаємо Вам здоров'я міцного і многая літ.

3 повагою син ОЛЕКСІЙ, невістка ЯНА, внук РОСТИСЛАВ.

ЛЮБУ, найкращу у світі матусю **Людмилу Петрівну СОКОЛ** із Красного Колядина сердечно вітаємо із золотим ювілеєм. Щиро, рідненька, Тебе ми вітаємо, цілуємо міцно і обіймаємо. Бажаємо сонця, липневого цвіту, хай ранки Твої будуть сонцем зігріті. Нехай Тобі, рідна, у будні і свята лиш радісна вістка приходить до хати. Хай збудуться, мамо, всі добрі надії, а серце від

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

СПАСИБІ, ЩО ПРО НАС НЕ ЗАБУЛИ

нам не докучатиме непроглядна осіння темрява. Спасибі, що про нас не забули.

Надія СТЕБЛЕВСКА,
жителька Талалаївки.

ПОРАДИ ГОСПОДАРЮ

ПРОФІЛАКТИКА ХВОРОБ ОГІРКІВ

Перевірений і ефективний засіб для профілактики хвороб огірків: 1 літр молока, 30 крапель йоду, 20 г господарського мила (натерти на тертці для швидкого розтавання). Все ретельно змішати і обприскувати рослини з інтервалом в 10 днів протягом всього періоду росту.

Якщо огірки захворіли борошнистою росою, можна застосувати ще один метод. Молочну сироватку нагрівають до температури 20–25°C, розводять у відрі води і кропляють нею рослини, причому, не тільки ті, на яких вже з'явилася борошниста роса, але і всі, що знаходяться поруч. Можна обприскувати огіркової батоги і чистою сироваткою.

Хвороби огірків можуть виявитися несподівано. Для такого випадку існує наступний варіант: 50 г часнику пропустити через часникодавку, розвести отриману кашку в 1 літрі води, щільно закрити кришкою і настояти добу. Потім отриману суміш

процідити, додати ще 9 літрів води і обприскувати рослини. Такий розчин особливо ефективний проти несправжньої борошнистої роси.

Розчин із попелу дає хороший ефект при різних хворобах огірків, до того ж ще і відмінно підгодовує ослаблені хворобою рослини, в результаті чого обробка ним вважається найкращою з категорії народні способи лікування хвороб огірків. Готують його так: 1 склянку деревної золи заливають 2-ма літрами окропу і настоюють протягом 2-х діб, проціджують і додають 10 г натертого на тертці і розведеного у воді господарського мила. Обприскують не менше 2-х разів з проміжком 7 днів.

Але якщо всі перелічені народні способи лікування не змогли впоратися і ваші огірки продовжують хворіти, значить, час було згадати, для подальшої боротьби з вогнищами хвороби можна застосувати біопрепарат «Фітоспорин».

ДОГЛЯД ЗА МАЛЮКАМИ в будні та на вихідні, в пізній час. Ранній розвиток дитини: розвиваючі ігри, читання, математика, англійська мова, фізичний та інтелектуальний розвиток. смт Талалаївка, тел. 098-373-43-00, 067-542-64-88.

ПОСТІЙНО В ПРОДАЖУ
ЗЕРНО (пшениця, ячмінь, овес, кукурудза, жито, просо), **ДЕРТЬ, МАКУХА** рижієва і соняхова, **ОЛІЯ, ВИСІВКИ** пшеничні, **КРУПИ** кукурудзяні і гречані, **КОМБІКОРМ** для птиці. Можлива доставка. Тел. 093-867-04-15. Щонеділі й вівторка на ринку в Талалаївці.

Магазин **«Товари бджільництва»** пропонує інвентар для бджолярства, медогонки, електромедогонки. Постійно **ЗАКУПОВУЄМО МЕД** липи нефарбований (65 грн./кг), **ВІСК** (130 грн./кг), **ПИЛОК** (140–150 грн./кг), **МЕРВА** (30 грн./кг), **ПРОПОЛІС** (650 грн./кг). Обмін воску на вошину. м. Ромни, вул. Полтавська, 61 (район школи №7), щодня з 9-ї ранку, понеділок вихідний. Тел. 096-797-52-47.

ВІКНА металопластикові, **ДВЕРІ** вхідні металеві різних видів та розмірів. Замір. Доставка. Встановлення. Твердопаливні **КОТЛИ**. Працюємо за державною програмою, компенсація 35%. м. Ромни, вул. Коржівська, 17 (магазин «Європа»). Тел. 066-437-77-43, 097-115-88-38, 098-768-28-04.

У зв'язку з відкриттям нових об'єктів **ТОВ Служба безпеки «Вітаязь»** проводить набір на роботу **ОХОРОНЦІВ** чоловічої і жіночої статей. Метод роботи вахтовий. Проживання і харчування за рахунок роботодавця.

Звертатися за адресою: м. Ромни, вул. Руденка, 10 (2-й поверх). Тел. 068-289-96-94, 050-529-08-03.

ЧИСТИМО замулені **КОЛОДЯЗИ** за новою технологією. Готівковий та безготівковий розрахунок. Тел. 067-875-20-77, 095-540-09-67.

Закупівля **МЕДУ, ВОСКУ, МЕРВИ**. Обмін **ВОШКИНІ**. Продаж **ВЕТПРЕПАРАТІВ** та **ІНВЕНТАРЯ** для бджолярства. Тел. 066-094-11-17, 067-932-64-25.

Проведення дорослих та дитячих **СВЯТ**. Чоловічий і жіночий вокал. Професійний звук та світло. Тел. 098-439-83-26, 099-344-22-45.

ЧИСТИМО подушки, перини. **ЗАКУПОВУЄМО** напирники. **ВИГОТОВЛЯЄМО** ковдри (будь-які розміри). Тел. 068-085-51-67, 067-369-78-73.

ПРОДАЄТЬСЯ **ВАГОНКА** (сосна, липа — від 100 грн.), **ДОШКА** для підлоги, **БЛОКХАУС, НАЛИЧНИК, РЕЙКА**. Ціна від виробника. Тел. 098-811-30-50.

Чистимо КОЛОДЯЗИ, якісно за помірними цінами (ручна робота). Тел. 095-011-62-50, 068-499-63-42.

ВІКНА, ДВЕРІ від виробника швидко, якісно, недорого. 5 років гарантії. Передоплати не беру. Тел. 068-185-62-40, 068-662-02-21, 093-514-13-94.

Фермерське господарство **ЗАКУПОВУЄ** у населення **БИКІВ, КОРІВ** і **ТЕЛИЦЬ**. Тел. 098-446-62-52, 095-562-26-05.

КУПЛЮ

Дорого цілодобово **СВИНЕЙ, КНУРІВ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛЯТ**, а також яловичину та свинину (**М'ЯСО**). Тел. 095-606-55-31, 098-343-20-99.

Через ваги **КОРОВИ, БИКИ, ТЕЛЯТА, КОНІ** і **СВИНІ**. Доріз цілодобово. Тел. 068-127-05-75.

Дорого цілодобово **КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛЯТ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, СВИНЕЙ**. Тел. 066-076-26-48, 098-445-20-28.

Дорого **КОРІВ** цілодобово. Тел. 095-593-46-14, 063-621-37-70, 098-992-03-70.

Дорого **КОРОВИ, БИКИ, КОНІ, ТЕЛЯТА, СВИНІ, КНУРИ**, а також **М'ЯСО** яловичини та свинини. Доріз. Тел. 067-422-00-60, 095-919-43-29.

МОТОЦИКЛИ К-750, ІЖ-49, Урал М62, В'ятка, МТ-9, з ведучими колясками та інші; **ЗАПЧАСТИНИ** до таких мотоциклів. Тел. 099-487-70-53, 068-390-01-85.

Плоскі металеві **БАТАРЕЇ** (б/у) для водяного опалення. Тел. 098-396-63-03, 050-683-08-60.

СІНО з доставкою. Тел. 098-440-92-70.

ПРОДАМ

ПІВБУДИНКУ в центрі Талалаївки по вул. Робітнича, 4/1, площа 63 м². Земельна ділянка 0,05 га приватизована. Всі зручності, погріб, сарай, телефон. Ціна договірна. Тел. 2-17-45, 095-549-53-26.

Терміново однокімнатна **КВАРТИРА** №14 на 2-му поверсі будинку 45 по вул. Центральна в центрі Талалаївки. Тел. 098-610-90-88, 098-460-85-29.

Двокімнатна **КВАРТИРА** в Талалаївці з усіма зручностями. Тел. 096-364-44-39.

САДИБА по вул. Мічуріна, 10 у Талалаївці. Вода, газ, гараж, сарай, літня кухня, город. Тел. 050-155-00-86.

САДИБА в Талалаївці: будинок (газ, вода) з надвірними будівлями, земельна ділянка 0,14 га приватизована. Тел. 095-903-72-85.

САДИБА в Талалаївці по вул. Лугова (Фрунзе), 18: хата, господарські будівлі, газ, вода. Тел. 096-330-46-55.

КВАРТИРА по вул. Травнева. Ціна договірна. Тел. 063-404-26-93 (після 18:00).

САДИБА 0,18 га по вул. Енергетиків (Жовтнева), 41 в Талалаївці. Приватизована, з усіма зручностями. Ціна договірна. Тел. 068-396-35-98.

Терміново 3-кімнатна **КВАРТИРА** в центрі Талалаївки. Тел. 066-260-06-44, 098-928-56-39 (Анатолій).

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-2103, **ШВЕЙНА МАШИНА** (ножна), водяний **НАСОС** «Малыш» і шланги до нього, телевізійний **ТЮНЕР**, газові **БАЛони**. Тел. 068-106-76-73.

Терміново **АВТОМОБІЛЬ** ВАЗ-21099 2001 року випуску, срілий металік. Тел. 098-513-25-66.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-2101 1972 року випуску в хорошому стані. Ціна договірна. Тел. 050-254-42-27.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-2101, недорого. Тел. 050-278-62-73.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-21093, інжектор газ/бензин, 2006 року випуску, колір сріблястий, фаркоп, магнітола, сигналізація. Тел. 066-705-11-10, 096-753-07-57.

АВТОМОБІЛЬ «Таврія» 1989 року випуску, не варений, не фарбований, в гарному стані. Тел. 098-439-83-26, 099-344-22-45.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-2110 2006 року випуску, пробіг 116 тис. км, колір «Млечный путь», в хорошому технічному стані. Тел. 066-801-53-79.

АВТОМОБІЛЬ «Таврія». Тел. 063-581-92-77.

ТРАКТОР ДТ-20 та інвентар до нього, **ТРАКТОР** саморобний, **ПРОФІЛАКТОР** Євмінова для лікування хвороб спини (або зроблю на замовлення). Тел. 097-407-53-85.

МОТОЦИКЛ ІЖ Юпітер-5 люкс в хорошому стані, без коляски, з документами. Тел. 098-784-55-25.

Універсальна дитяча **КОЛЯСКА** X-lander (2 в 1) б/у, колір чорний із сірим, нова гума, легке алюмінієве шасі, м'яка амортизація, легко складається, регулятор висоти, водонепроникний і стійкий до вигорання матеріал. Тел. 097-638-05-78.

ПІСОК, ЩЕБІНЬ, ГРАНВІДСІВ, КАМІНЬ-БУТ. Тел. 067-531-61-36, 099-292-23-35.

ПІСОК, ЩЕБІНЬ, ГРАНВІДСІВ, б/у ЦЕГЛА, ШИФЕР. Тел. 067-531-44-61, 066-115-39-29.

Терміново **МЕБЛІ**: спальний гарнітур, дитячий гарнітур, кухня. Тел. 098-439-82-69.

Дерев'яні дубові **ВІКНА**. Тел. 098-843-00-95.

СТІНКА меблева, **ДИВАН** б/у. Тел. 096-236-61-21.

ВІВЦІ. Тел. 098-337-53-94, 063-600-78-08.

ПІСОК з доставкою, кількість не обмежена. Тел. 097-194-28-82.

Терміново **КОРОВА** в Дмитрівці. Тел. 067-240-51-36.

ТЕЛИЦЯ чорно-ряба. Тел. 063-079-63-43.

КОРОВА червоно-ряба, тільна 3-ім телям, строк 8 місяців (с. В. Бубни). Тел. 067-292-63-06.

КОРОВА-первістка, спарована; **ТЕЛИЦЯ** спарована 2 місяці. Тел. 096-084-19-51.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

098-417-84-45, 096-341-08-67

МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ ВІКНА, ДВЕРІ

м. Ромни, вул. Руденка, 1 (2-й пов.)

096-317-07-73, 095-688-28-20, 067-735-44-41, 050-066-69-90

м. Ромни, вул. Соборна, 8, м-н «Каштан», тел. 097-482-04-49

Працюємо за програмою теплозбереження з компенсацією від 20–70%

ПРОДАЄТЬСЯ

польська сільгосптехніка; мотоцикли; трактори китайського виробництва; мотоблоки, кормоподрібнювачі, навісне обладнання та запчастини (смт Срібне). Тел. 093-815-65-31, 097-279-03-78.

КУПЛЮ

цілодобово

молочних та

підростаючих

ТЕЛЯТ, КОРІВ, БИКІВ,

ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КНУРІВ.

Вимушений забій (доріз).

Тел. 096-849-62-76,

066-348-15-72.

Послуги **ЕЛЕКТРИКА**

та **РЕМОНТ** побутової техніки, пральних машин.

Тел. 050-476-15-07,

097-187-72-96 (Віталій).

ПАРКАНИ БЕТОННІ

глянцеві, кольорові;

ПАМ'ЯТНИКИ бетонні,

ПЛИТИ під пам'ятники та

інші архітектурні вироби.

м. Ромни, вул. Полтавська, 49

та вул. Київська 34а.

Тел. 097-246-92-26,

066-192-92-74.

КУПЛЮ РОГИ

лося, оленя — до 100 грн. за кг;

старі **РОГИ САЙГАКА**.

Тел. 096-676-23-34.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

Втрачені державні **АКТИ** на право власності на земельні ділянки, розташовані на території Української сільської ради, серії ЯБ №922408 та серії ЯБ №910252, видані Талалаївською РДА 10 квітня 2006 року на ім'я **ЯЦЕНКО Володимир Михайлович, вважати недійсними**.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0349377, виданий 9 грудня 1999 року на ім'я **ЯЛОВЕНКО Ганна Степанівна, вважати недійсним**.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0261752, виданий Талалаївською РДА 27 серпня 1996 року на ім'я **ОТЮЗЬКА Ганна Миколаївна, вважати недійсним**.

Втрачені **СВІДОЦТВО** про право власності на будинок №40 від 03.08.1990 р., державні **АКТИ** на право власності на земельну ділянку серії ІІ-ЧН №027740 від 10.01.2001 р. та серії ЯГ №395676 від 14.08.2006 р., видані на ім'я **МИКИТЧА Варвара Трохимівна, вважати недійсними**.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0317267, виданий 4 травня 1997 року на ім'я **КРИВЕЦЬ Ніна Григорівна, вважати недійсним**.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0295552, виданий 16 лютого 2001 року на ім'я **САВЧЕНКО Микола Петрович, вважати недійсним**.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0157726, виданий 30.09.1996 року на ім'я **БІЛИК Ганна Ариовівна, вважати недійсним**.

Втрачені державні **АКТИ** на право власності на земельні ділянки серії ЯА №516778 та серії ЯА №517553, видані 10 червня 2005 року на ім'я **ГРИЦИК Борис Маркович, вважати недійсними**.

Втрачене **ПОСВІДЧЕННЯ** учасника ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС серії 2А №235625, видане Чернігівською ОДА 19.06.2014 року на ім'я **ЕТКАЛО Павло Олексійович 1961 р. н., вважати недійсним**.

Колектив філії «Срібнянський райавтодор» глибоко сумує з приводу смерті колишнього працівника, ветерана автодорожнього будівництва **Віталія Васильовича СЕНЧІ** і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Колектив району електромереж висловлює глибоке співчуття працівниці РЕМу Лесі Володимирівні Сухолювської з приводу тяжкої втрати — смерті батька **ВОЛОДИМИРА ГНАТОВИЧА**.

Непомірне горе спіткало родину моїх кумів Лесі Володимирівни і Анатолія Івановича Сухолювських і тітку Лідію Іллівну Смець із Талалаївки — відійшов у вічність їх батько і чоловік **ВОЛОДИМИР ГНАТОВИЧ**. Щиро співчуваю і розділяю з ними та всіма рідними і близькими покійного біль важкої втрати.

Кума Л. К. КОВГАН.

Щиро співчуваємо і співпереживаємо з Лесею Володимирівною і Анатолієм Івановичем Сухолювськими їх непереможне горе — смерть батька **ВОЛОДИМИРА ГНАТОВИЧА**. З глибоким сумом і скорботою схилиємо голови перед пам'яттю покійного.

Сім'я ЗАВГОРОДНІХ.

15 ЛИПНЯ минуло 3 роки, як не стало

нашої дорогої мами, бабусі, прабабусі **Ази Іванівни РАДЧЕНКО** із Старої Талалаївки. Схилившись над Твоєю могилою, гаряча сльоза тече по щоці. Як не хочеться вірити, мамо, що в цій могилі знаходиться Ти. Плаче серце, біль не передати. Сумуємо і пам'ятаємо кожну хвилину. Хто забув, — згадайте, хто пам'ятає — пом'яніть. Вічний спокій Тобі, рідненька, а ми ніколи не забудемо.

Сумуємо: **ДОЧКА, СИН, ЗЯТЬ, ОНУКИ, ПРАВНУКИ.**

ПОМИНАННЯ

16 ЛИПНЯ минає 4 роки, як назавжди перестало битися серце нашого дорогого чоловіка, батька, дідуся, хрещеного, кума **Михайла Івановича ТУРЧЕНКА** із Займища. Плачеться і тужиться, біль стискає серця від розлуки з Тобою. Сумно на душі і порожньо в оселі, де Ти господарював, де міг би ще багато зробити. Скільки б не минуло часу, ми завжди пам'ятатимемо і любитимемо Тебе. Не заросте ніколи та стежина, що провела Тебе в останню путь. Похилиться закручено калина і добрим словом люди пом'януть. Нехай свята земля, яку Ти так любив, береже Твій сон, а Господь дарує Царство небесне. З глибоким сумом і скорботою схилиємо голови над Твоєю могилою. Хто забув — згадайте, хто пам'ятає, пом'яніть разом з нами добрим словом і святою молитвою.

Сумуючі **ДРУЖИНА, ДІТИ, ВНУКИ, всі рідні.**

● НЕЗАБУТНЄ

ДО НИХ ПАМ'ЯТЬ МОЯ
ПОВЕРТАЄ

По шляху, що веде із Красного Колядина у Грицівку, обіч дороги стояла колись убога хатина. Проживала в ній велика і працююча сім'я Сави Луцка, мого прадіда. Понад усе він любив землю і працю на ній. До цього привчив і всіх своїх багатьох дітей. У кожного члена родини були свої обов'язки у великому господарстві і кожен сумлінно їх виконував. Займалася сім'я, в основному, вирощуванням цукрових буряків. Весь сезон, від весни до осені, всі дружно працювали в полі. Діти дослухались до поради свого батька, який був чоловіком роботящим і досить мудрим. Найвідповідальніша пора — час збирання врожаю, робота надто трудомістка. Буряки вантажили на безтарки (спеціальні вози), запрягали у них волів і коней і везли до Парафіївського цукрового заводу. Сава Остапович був серед найкращих здавачів цієї продукції, за що керівництво бурякозаводу нагородило його кінною сівалкою. Це була радісна звістка для сім'ї. Та сталося непередбачуване — в перший же виїзд у поле коні понесли і розбили сівалку вщент. Сава Остапович був у розпачі, але керівництво заводу віднеслося до цього з розумінням і замінило розбиту сівалку на нову. Працювати стало легше.

Та земельні ділянки Сави Луцка знаходились не в найкращому місці — в більшості яри та видолинки, тому обробляти землю було надто важко, а транспортування цукристих до Парафіївки вимагало багато часу і затрат. Тож виникла в Сави Остаповича мрія — купити землю в іншому місці, поближче до цукрового заводу, на рівнині. Коли віз буряки на завод, все придивлявся до місцевості, землі, людей розпитував. Трапилася йому така земля за 5 кілометрів від Парафіївки — панський економ

продавав свій маєток. Дім був просторий, з двійними вікнами, дерев'яною підлогою. Сюди ж, на хутір Хаїна (Ічнянський р-н) згодом і переїхала вся сім'я Луцків. Тут господар і його родина продовжили свою справу. Вирощували крім цукрових буряків, картоплю, тютюн, вели домашнє господарство. Потреби збільшувались і землі вже потрібно було більше. Господар, важко зітхаючи, не раз думав, де б прикупити ще якийсь шматочок землі. Його дружина Устя, добре знаючи свого чоловіка, нерідко питала: «А що, Савко, гроші мулять?», на що той відповідав: «Земелька пахне». Хотілося прадіду не так того багатства, як роботи на землі, без якої не уявляв свого життя. Радий був від того, що й дітей привчив її любити. Наймитів не наймали, самі з усім справлялися. На ходу їли, на ходу спали, та все, що робили, було в радість.

Моя бабуся, дочка Сави Остаповича Олена, скільки й пам'ятаю, завжди поралася на городі, навіть тоді, коли їй минуло 100 років. Бувало, як я приїжджаю до неї, сварюся, щоб не йшла на город, відпочила, а вона розводила свої вузлуваті натруджені руки, ніби хотіла обняти ними всю землю, і говорила: «Буду робити на землі, поки не впаду, я її так люблю...» Старенькою вона дуже хотіла відвідати ті місця, де народилася. Ми виконали її прохання. Ідемо із Дмитрівки на Глинське через міст. Попросила зупинитися і розповіла, що колись тут була широка річка, через яку переправлялися паромом. Буряки також паромом перевозили. А нині все змінилось, і місцевість, і сама річечка...

Під час колективізації прадіда, як землевласника, розкуркулили, забрали все:

сівалку, молотарку, весь реманент, худобу, випилили цілий ряд 100-річних тополь. Сім'ю мали виселити на Соловки, та хтось, мабуть, попередив Саву Остаповича про наміри влади і він пішов до дочки Олени у Рубанку. Інші розбіглися хто куди. В хаті залишився наймолодший син Макар. Ніхто не міг подумати, що займуть підлітка, та помилилися. Його забрали і відвезли в Ромни. Там був сформований вантажний ешелон і Макара разом з іншими відправили на Урал. Шлях був довгий, голодний і холодний. Привезли на те місце, де нині м. Североуральськ. Дрімуча тайга. Приїжджі туди самі вирубували дерева, облаштовували собі житло. Довго не було жодної вісточки від молодшого брата. За ним тужила і плакала вся велика родина. І лише через 5 років від Макара надійшов лист. Радості не було меж. Брати і сестри відразу ж склали посылки, наклали в них сушки, махорки. Я пам'ятаю, що в стареньких мішки із сушкою завжди лежали на печі. Особливо були смачні груші Олександрівка. Їх дуже любив і Макар.

Рідні дізнались, що Макару допомогла родина із села Митченки Бахмацького району, яка із самого початку тієї тяжкої дороги взяла хлопця під своє крило. Важко було виживати Макару — далеко від батьківщини, непосильна робота, мороз до 50 градусів, а вдягтися не було у що. Підтримували вісточку з дому та допомога земляків. Пізніше Макар Савич одружився, разом з дружиною побудували собі дім, народилося у них дві доньки — Ніна і Люба. Макар Савич працював на буровій, дружина Ганна Григорівна бухгалтером. Пізніше в гості на Урал до Макара їздила

Сава ЛУЦИК біля своєї спустошеної хати, 1937 рік.

його сестра Олена (моя бабуся), а потім і мама. Та туга за Україною, за своїм рідним краєм не давали спокою не тільки нашим рідним, а більшості українців. У 50-х роках Макар Савич з родиною вперше після вигнання приїхав на Україну. Скільки було сліз радості. Зібралася тоді вся велика родина, сусіди, знайомі. Розповіді, спогади затягувалися до півночі. Та приїшов час повертатися в чужі, але нажиті місця. Довгі, прощальні вечорниці і пісні, що так щемно лилися з вуст Макара: «Последний нынешний денечек гуляю с вами я, друзья...»

До кінця своїх днів Сава Остапович не міг прийти в себе від такого тяжкого удару долі. У наш час його б

назвали добрим господарем, а тоді він був куркулем. Від усього його добра, нажитого нелегкою працею, залишилось 5 золотих монет, які він беріг на чорний день. Такий день настав у 33-му. За них дочка виміняла борошна і крупів. Ось так і вижили в страшні голодні роки. Всі подальші роки прадід гірко біднував. Часто гостював у дочки Олени. Сава Остапович помер у 1951 році.

Давно пройшли ті роки, все минулося, немає живих моїх родичів, але так часто спливають у пам'яті бабусині розповіді, сповнені болем пережитого. Вони ще довго відсвічуватимуть у ній образи дорогих мені людей.

Ольга КАСЬЯНЕНКО,
жителька Талалаївки.

СТАТИСТИКА

СІЛЬСЬКІ ЖИТЕЛІ
СТАРШІ ЗА
МІСЬКИХ

Чисельність постійного населення області впродовж минулого року зменшилася на 1,1% та на 1 січня 2017 р. складала 1024,9 тис. осіб (2,4% постійного населення України).

Відбулося незначне збільшення чисельності в наймолодшій віковій групі (0–14 років), яка, за розрахунками, становила майже 140 тис. осіб, або 14% постійного населення області (в Україні — 16%). На Чернігівщині найбільша питома вага дітей серед населення Корюківського (16%) та Носівського (15%) районів, найменша — серед Коропського та Ніжинського (по 12%).

Кількість населення працездатного віку (15–64 роки) складає найчисельнішу вікову групу, яка за рік зменшилася на 2% й становила близько 689 тис. осіб, або 67% (в Україні — 68%). Більше третини цієї вікової групи — молоді люди у віці 15–34 роки.

Населення у віці 65 років і старше в області налічувалося майже 197 тис. осіб, або 19% (в Україні питома вага цієї вікової групи — 16%).

Сільські жителі значно старші за міських. Про це свідчить показник середнього віку населення. На 1 січня 2017 р. середній вік жителів області становив 43 роки (у міських поселеннях — 42, у сільській місцевості — 46). Частка населення у віці 65 років і старше в міських поселеннях зафіксована на рівні 15%, у сільській місцевості — 26%.

Головне управління
статистики в області.

СПЕЦІАЛІСТ ЗАСТЕРІГАЄ ●

ОБЕРЕЖНО — ЦВІТЕ АМБРОЗІЯ

Амброзія (*Ambrosia*) відноситься до ряду однорічних світлолюбивих трав'янистих рослин, рідше напівкущів.

Однією з особливостей амброзії полинолістої є надзвичайно високі темпи росту та розвитку плюс низька чутливість до загущення. Крім того, ефірні олії та флавоноїди, що містяться в рослинах амброзії, негативно впливають на місцеву рослинність. Зарості амброзії витісняють місцеві види рослин, заважаючи відновленню природного багаторічного трав'янистого покриву.

Пилко амброзії є дуже небезпечним, викликає у людей алергічну залежність. Амброзія викликає поліноз — алергічне захворювання органів дихання й очей. У хворих виникає сльозоточивість, дерматити, задуха, бронхіальна астма, набрякання слизових оболонок, підвищення температури, часто — втрата свідомості і навіть смерть.

Заходи з її знищення мають бути не одноразовими, а постійними. Треба не допускати її масового розмноження. Бажано виривати амброзію з коренем (який може сягати 4 метрів завдовжки) ще до початку цвітіння. Винищувати її під час цвітіння категорично заборонено, але можна обмежитись скошуванням і спалюванням.

Найпростіші запобіжні заходи — користування

рукавичками та марлевими пов'язками, а після роботи — ретельне очищення одягу та миття відкритих частин тіла. Застосовування гербіцидів відповідно до «Переліку пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні» залишається найефективнішим та економічно доцільним способом захисту від амброзії. При цьому слід враховувати, що амброзія чутлива до гербіцидів на початку розвитку — до утворення 2–5 справжніх листків, а в подальшому її стійкість зростає.

З кожним роком амброзія поширюється на нові території нашого району. Згідно з розпорядженням ОДА №340 від 03.10.11. майже на всю територію району накладений карантинний режим, що зобов'язує населення та сільгосп підприємства району бути пильними при реалізації продукції за межі району. Щоб запобігти поширенню та контролювати чисельність амброзії, потрібно застосовувати всі заходи одночасно, зокрема, запобіжні та винищувальні (механічні, хімічні). В наших руках чистота і благополуччя навколишнього середовища.

Володимир ВІВДЕНКО,
головний спеціаліст
Управління фітосанітарної безпеки.

Алла АДАМ'ЯК,
головний спеціаліст
відділу АПР РДА.

ШКІЛЬНЕ ЖИТТЯ

ЗУСТРІЧ З ЮНІСТЮ

Зелений гай,
вишневий сад,
як повернуть роки назад?
Вишневий сад, верни
в дарунок
любові перший
поцілунок.

Ці слова з української пісні влучно припали до душі випускникам Болотницької школи 1972 та 1977 років. Здається, розлука у такий тривалий термін (40 і 45 років) аж ніяк не змінила посмішки колишніх хлопців і дівчат, які з усіх усюд поспішали на зустріч із своєю юністю. А були вони з Городища, Києва, Ніжина, Варви, Бахмача, Мени і інших міст і сіл. В одну мить стали такими 10-класниками, які симпатизували один одному, писали любовні записки і вперше просто любили. І не дивлячись на те, що всі були уже в статусі батьків, дідухів і бабусь, розмови про шкільну юність, наші будні не змовкали.

На зустрічі з випускниками 1977 року була класний керівник Людмила Михайлівна Діденко. Вони один поперед одного розповідали

про себе, про своє місце в житті, а вона всіх їх вислуховувала і обнімала, як дітей, бо вона для них була справжня шкільна мама. Добрим словом і хвилиною мовчання задала про тих, кого вже ніколи не зустрінемо у колі випускників. А потім знову розмови, спогади про незабутні шкільні будні, які збереглися в пам'яті назавжди.

Наші теплі години відпочинку, які збігли, як одна мить, нам організували господарі та колектив кафе «Міраж» в Талалаївці на 2-му поверсі триповерхівки. Всі отримали насолоду і задоволення від вишуканого меню. Наскільки все продумано і організовано, що крім слів подяки подружжю Сергію Івановичу і Ларисі Олександрівні сказати нічого не можемо. Зі своїм вибором ми не помилились, радімо всім відвідати кафе «Міраж». Тепер всі чекаймо на нову зустріч.

Випускники 1972, 1977 р.
Ніна ДОВГУН, Ніна
МАКАРЕНКО, Михайло
ПОПОВИЧ, Анатолій
ЮРЧЕНКО, Галина
МАРЧЕНКО.

ВІДЗВУЧАЛИ ВАЛЬСИ
ВИПУСКНІ

Випускний — це «жнив» на шкільній ниві, це свято зрілості і розлуки для випускників, яких у нас всього четверо. А для сільської малокомплектної школи —

це свято для всього села. Це свято прощання з дитинством відбулося завдяки співпраці небайдужих, турботливих, терплячих, щирих, щедрих, талановитих і

творчих людей.

Слова подяки адресуємо першій вчительці Лідії Миколаївні Дрозд, класним керівникам Катерині Володимирівні Шевченко і Тетяні Степанівні Ліщенко, вчителькам і працівникам школи, які були мудrimi порадиниками і вірними друзями. Щира подяка директору ЦДЮТ Ніні Іванівні Галаган за підтримку в організації музичного оформлення вечора. Справжньою окрасою свята стали виступи гуртківців-вокалістів ЦДЮТ (керівник Лариса Анатоліївна Сердюк), які подарували задумані пісні про Україну, дитинство,

РЕАЛЬНА
ДОПОМОГА ШКОЛІ

Діти — наш найдорожчий скарб, наша надія, гордість і опора. Розвивати, підтримувати і заохочувати їх — святий обов'язок сім'ї, школи, влади і громадськості. Тільки тоді наші доньки і сини будуть рости здоровими, щасливими та впевненими у прийдешньому дні, будуть рости на благо України. Закінчився ще один навчальний рік і виникло одне з проблемних питань — ремонт. Адже так хочеться, щоб наші діти прийшли у відремонтовані, чисті, гарно обладнані класи, спортивний зал, комп'ютерний клас, їдальню. Це добре розуміють наші спонсори. Одним із свідчень цього стала реальна допомога школі. Педагогічний, учнівський

вчителів. Захоплюючий танок «Чорнобривці» виконали чарівні дівчатка, члени гуртка «Абсолют» (школа мистецтв) зі своїм керівником Ліною Ткаченко.

За допомогу в організації і проведенні свята його організатори щиро вдячні сільському голові Василю Петровичу Покришці, директору ТОВ «Агрофірма Сильченкове» Андрію Вікторовичу Юзюку, генеральному директору ТОВ «Аф Обрій LTD» Олеру Ростиславичу Фіщуку.

Людмила КОЗЕЛ,
вчитель Староталалаївської школи.

НОВІ
ТРАДИЦІЇДЕНЬ
НА ВАГУ ЗОЛОТА

Село ніколи не має вхідних, а влітку люди з роботи просто не випрягаються — хіба що празники, так все одно корові-свиням не поясниш, що гріх, та й колгоспних буднів ніхто не відмінював. Але є в цій круговерті день, коли корова хай собі пасеться, а її господарі хай собі на якусь часину розігнуть спину і трохи погуляють. Того дня ні в якому загальноприйнятому календарі немає, та йому знаходиться місце і час у календарі сільському. Бо іменини є іменини, і в кожного села для них своє число.

У Липовому цього року вони припали на 9 липня. З різних кутків і куточків, вулиць і вуличок сходилися місцевий люд до сільського клубу. Його просторий зал ледь уміщував бажаючих. Сільський голова Михайло Педько щиро вітає липівців і гостей села із святом, вручає подарунки керівнику народного фольклорного колективу «Берегиня» В. І. Кривенку, ліквідаторам аварії на Чорнобильській АЕС, господарцям охайного подвір'я В. С. Сидоренку, організатору спортивних заходів В. А. Кобишу, майстрові на всі руки С. В. Півторацькому.

Ведучі концертної програми Ірина Грабина та Аліна Холяченко шлють глядачам щирі, зворушливі слова про рідний липівський край, його талановитих людей. Липове — багате традиціями, співуче село. Понад усе люблять тут українську пісню. Захоплено зустріли селяни учасника сільських і районних свят народний фольклорний колектив «Берегиня», щирими оплесками нагороджували солістів-вокалістів Ірину

Грабину, Наталію Комлик, Юлію Гадючку, Юрія Дзюбану, музиканта Володимира Момота. Веселими гуморесками, дотепними жартами сипав на присутніх гуморист Микола Смаль. Зривали хвилю оплесків пісні популярного колективу «Лісапетний батальйон» у виконанні Аліни Дяченко та Віки Роденко.

Поки в клубному залі було тісно вітальним словам і пісням, в затишному місці на багатті варилася і нагання апетит польова каша. Навариста, розімліла, з димком, вдалася вона, спасибі кашоварам Тетяні Карпусь і Лілії Кривенко, на славу. Вистачило того купешу на всю громаду — казан-то 75-літровий!

А дівчорі яка там каша, коли є батут! Стрибай, поки не зголоднієш, тоді вже можна й каші. А хочеш — сидай за кермо міні гоночного авто і навипередки до виїзних торгових палаток підприємця А. А. Прядки по морозиво, солодоші і всяку смакоту!

Гарне було свято, веселі іменини в Липового! То заслуга сільської ради і її голови М. А. Педька, спонсорів — директора місцевого СТОВ «Горизонт» І. А. Марченка, депутатів районної ради О. М. Огія, Г. М. Круподері, Ічнянського маслозаводу, приватних підприємців В. В. Лукаш, Л. Г. Тарасенко, С. Г. Семінько, С. О. Чубаря, мецената з Росії, уродженця Липового М. П. Голуба.

Все хороше швидко закінчується, і скільки б не гуляли, а до діла час — літній день у селі на вагу золота.

Світлана ЛУТ,
завідуюча Липівським
сільським клубом.

ЖИТТЄВІ ІСТОРІЇ

ВТОМЛЕНЕ за день сонечко тихо, ховаючись за деревами, сідало за горизонт. В куцах бузку голосно щебетав соловей. У цій передвечірній тиші його спів був якимось незвичайним і хвилюючим. Біля хвіртки на лавці сиділа бабуся. Це Павліна, вправившись зі своїм нехитрим господарством, вийшла на вулицю. Може, побачить кого, може, сусід прийде обговорити якісь новини: сімейні, сільські й політичні. Живе бабуся, як іноді сама каже, з телевізором. Декілька років тому донька купила їй тут садибу та й перевезла маму до себе ближче, адже несла бабусі самій жити, і в доньку здоров'я вже не те, не наїздишся в сусіднє село, щоб допомогати старенькій. Щодня хтось навідується: то Світлана приїде вранці, то онук привезе продукти, то зять загляне. Допомагають у всьому, живуть дружно.

Заливається соловей, слухає його Павліна, а в душі звучить пісня: «Співають, плачуть солов'ї і б'ють піснями в груди...» Накотилися спогади...

Так само їй тоді заливався соловей, а вона з хвилюванням поспішала до коханого. Любила, сподівалася, вірила. Палке почуття згрівало душу, кипіло в грудях і виливалося дзвіною піснею, веселим сміхом. Паша навіть подумати не могла, що все обірветься так несподівано, раптово й безглуздо; одне мамине необачне зауваження на адресу родички її коханого перекреслило все, кинуло в безодню щастя доньки. Батьки Сергія збунтувалися, образилися. А тут ще й сумна звістка про трагічну загибель на шахті старшого брата... Сергія вмовили поїхати на Донбас до невістки — не залишатися ж дітям сиротами. І хлопечко, не сказавши жодного слова, не попрощавшись навіть, поїхав із села.

Ніби грім серед ясного неба вдарив, коли Паша дізналася про це. Запекло серце вогнем, заніміло тіло. Як же так? А якщо мати дізнається? Її батько не повернувся з

фронту, мама сама виховувала дочку, до роботи привчала, розуму навчала, честь берігти закликала. А вона не послушалася...

Минув якийсь час, і мати дізналася про все. Важко згадувати навіть, що Паша пережила тоді. Краще б мати була чи лаяла, але в неї була своя педагогіка: вона залишила доньку одну в хаті, а сама пішла жити до свого дядька-вдівця.

Влітку Паша народила донечку, назвала Світланю. Попереду була суворя зима. Матері-одиначки було важко і морально, і матеріально. Але вона раділа своєму вистражданому материнству, скорилася долі. Любила й пестила свою кровиночку.

«Мала мати одну дочку, та й купала у медочку, та купала, поливала — щастя й долі

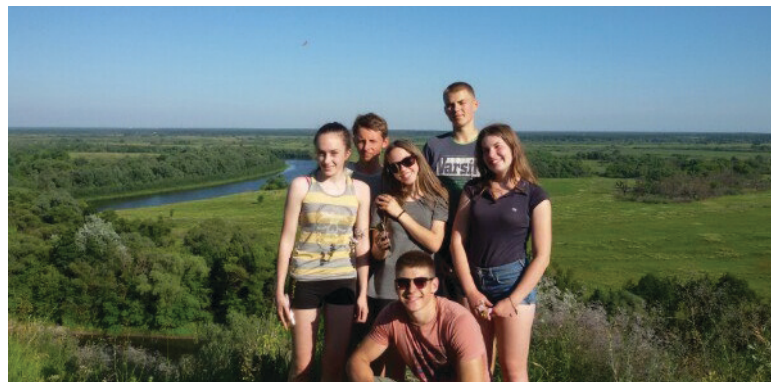
МАМИНА ПІСНЯ

не вгадала», — співаєється в пісні, неначе про неї та її долю. Не в розкоші, зате в любові зростала донечка-красуня. Паша сама шила для неї одяг, вигадувала різне вбрання. Дівчата-подруги забігли поглянути на дитину, погратися з нею. А мати Паші навіть жодного разу не зайшла, не подивилася, як там живе-бідне її неслухняна донька.

А їй усього довелося пережити: і голод, і холод. Взимку в хаті навіть вода замерзла, а Паша на печі під тоненькою ковдрою своїм тілом гріла дитину. Весною ще й на роботу влаштувалася — доглядала телят, щоб можна було ще і вдома щось зробити, адже з поля не вирвешся. Світланку, було, прив'язав до печі, а якщо тепло, то на підлозі, їсти щось покладе, іграшки, а сама бачить на роботу. А звіди на крилах летіла: чи все вдома добре?

Так тривало більше року. А потім у мамині серці крига розтанула й вона повернулася додому. Поплакали обиде, поговорили, та й стали жити дружно, хоча й було важко.

крос-похід потребують тривалих і виснажливих тренувань, адже потрібно пройти задану дистанцію не тільки найшвидше, а й намагатися не допускати помилок. Звісно, Нов-

ТРЕНУЄМОСЯ, ЩОБ БУТИ
СИЛЬНИМИ

город-Сіверська природа кожному до душі і це місто славиться казковими та мальовничими краєвидами, але для туриста найкраще ліси та яри, де саме ці тренування і проходили. Хоча було і не легко, як згодом у розмовах зізнається кожен з нас, проте дуже цікаво і захоплююче.

Погода теж не давала сумувати, а легенький вітерець і приємний аромат літнього багатотрав'я нагадав про кінець червня і розпал літа. Прогулюючись затишними вуличками міста, погляд зупиняється на історичних та визначних місцях, що просто не дають змоги пройти повз і не зупинитись на деякий час, на численних пам'ятниках і спорудах. Найбільше своєю історією та своєрідністю мене вразила Триумфальна арка — пам'ятка архітектури національного значення.

Побудована вона у 1786 році на честь проїзду через місто Катерини II. Споруда брами разом з її цікавою історією постраждала під час Другої світової війни. Нині проводиться реставраційні роботи, завдяки чому ця архітектурна пам'ятка ще довго прикрашатиме місто і нагадуватиме

про добу історичного розквіту Новгород-Сіверського. Ще одним пам'ятним моментом стала екскурсія по державному історико-культурному заповіднику «Слово о полку Ігоревім», до складу якого входить архітектурно-містобудівний ансамбль Новгород-Сіверського Спасо-Преображенського монастиря.

Архітектурні пам'ятки музею «Слово о полку Ігоревім», в експозиції якого представлено історико-культурно-мистецтво, не залишать нікого байдужим і не зацікавленим. А розташований окремо краєзнавчий відділ заповідника знайомить з історією міста, етнографією та природою Новгород-Сіверщини.

Нарешті тяжкі тренування скінчились і настав час для справжнього відпочинку. З задоволенням проведене разом з її цікавою історією постраждала під час Другої світової війни. Нині проводиться реставраційні роботи, завдяки чому ця архітектурна пам'ятка ще довго прикрашатиме місто і нагадуватиме

вечір одного з днів залишить по собі не менш цікавий спогад: після звичайного походу в магазин ми зустріли учасницю сучасного телевізійного шоу «Супермодель по-українськи 2», але, на жаль, фото з зіркою не збереглося, та все ж приємна розмова і дружні обійми ще довго нагадуватимуть про цю зустріч.

Також завдяки тренеру Новгород-Сіверської команди «Вертикаль» Є. А. Балаб-ку наша збірна відвідала мальовничий крейдяний кар'єр поруч із селом Путівськ. Багато років тут велися розробки крейди, в результаті чого сьогодні можна побачити фантастичні освіти. Незвичайно вражає вид кар'єрного дна, всипаного черепашником і белемнітами. А піднявшись на вершину Крейдяної гори, можна побачити захоплюючий вид на Десну та Путівськ, де можна відпочити від міського шуму та метушні.

Але всьому властиво закінчуватись, і наш тренувальний збір також підійшов до кінця. Тепер черга показувати свої вміння на Чемпіонаті. Складно описати хвилювання команди, бо це велика відповідальність для нашого невеликого селища: гарно виступити і показати гідний результат.

Еліна ЧУБА.

У Паші тепер була допомога. Молоді роки брали своє, і вона поступово ожила, заспівала. Ходила в клуб на репетиції, виступала на сцені. Часто співала, акомпануючи собі на балалайці. Дзвінко лунала її пісня над селом. Голосиста була й весела. І наречених було чимало. Але Паша вирішила жити для своєї дитини — чужий батько рідним не буде. Та й рідний не раз приходив під вікно, але не впустила, не пробачила зраду. А він горював і топив своє горе в чарці.

Потихеньку життя налагоджувалося. Світлана піросла. Заробляти стали більше й вирішили побудувати новий будинок, хоч без господаря це й було нелегко. «Хата моя, біла хата, мальви цвітуть край вікна», — наспівувала Паша й білила свій новий будинок.

на пекло. Лише свекір підтримував невістку. Світлана дуже любила й поважала його, адже він замінив їй рідного батька. А жила тільки заради дітей, боялася зробити їх сиротами. Часом не зізнавалася навіть матері, як живеться їй...

Замовк соловей. І раптом десь поряд закувала зозуля. Павліна аж здригнулася. Так і вона, як зозуля, не знала, чим допомогти своїй доні.

А спогади вирували в пам'яті, мелодії знайомих пісень навівали старенькій події минулих літ.

«Ой чого так рано мама посивіла, а була ж у неї золота коса», — зазвучали слова в душі Павліни. Так, вона теж передчасно посивіла. Та й як тут не посивієш, коли другий онук з вини лікарів залишився інвалідом на все життя. Плакала-горювала, щоб донька не бачила. Потім поховала свою матір. Дуже важко перенесла цю втрату. І щоб зовсім не впасти у відчай, вона співала. Особливо, коли Світлана приїжджала їй відвідати.

Пройшла по вулиці череда корів із пасовища. Соловей, напевно, втомився заливатися. Над головою в гілках заворушувала горлиця. А Павліна одразу ж пригадала рядки з пісні «Ой мамінка наша, та сивая горлиця».

Так і вона, воркує і радіє, коли приїжджає з міста старший онук із сім'єю. Невістка — завжди привітна й добра, дітки в них красиві. Готуй, Павліно, гостинці й радій дітям та онукам!

Так і живе помаленьку, відмірюючи свої роки. Каже, було: «Не даремно я життя своє прожила, хоча і важко, але я — мама, теща, бабуся, прабабуся. Я щаслива!»

...Сонечко вже зовсім сховалося за горизонтом. Лише червона заарава заливала рум'янцем білі стіни хатини. А соловей знову завів свою нескінченну пісню...

Валентина КУНДЕНКО.

с. Красний Колядин.

Спізасновники газети — Талалаївська районна рада, районна державна адміністрація, Талалаївська селищна рада, трудовий колектив редакції газети «Трибуна хлібороба». Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 255 від 15.12.2001 р. Індекс 63693. Виходить один раз на тиждень.

Адреса редакції: 17200, Чернігівська область, смт Талалаївка, вул. Центральна, 3. Телефон: 2-13-53 (редактор, реклама), 2-13-50 (заступник редактора, сектор листів). Факс: 2-13-53. E-mail: trybuna@meta.ua

Редакція газети «Трибуна хлібороба» р/р 26009301102531 у філії ЧОУ ВАТ «Ощадбанк» м. Чернігів ЄДРПОУ 02476178 МФО 353553

Редактор О. О. ГОСТРА.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх зазначеним джерелам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор. Газета набрана і зверстана на комп'ютерному обладнанні в редакції, віддрукована в Талалаївській районній друкарні. Замовлення 270. Тираж 2435.